

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums

2015. gada 1. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2015/C 178/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2015/C 178/02	Lieta C-105/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-327/13 <i>Mallis un Malli/Komisija un Eiropas Centrālā banka</i> 2015. gada 4. martā iesniedza <i>Konstantinos Mallis un Elli Konstantinou Malli</i>	2
2015/C 178/03	Lieta C-106/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-328/13 <i>Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou/Komisija un Eiropas Centrālā banka</i> 2015. gada 4. martā iesniedza <i>Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou</i>	3
2015/C 178/04	Lieta C-107/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-329/13 <i>Petros Chatzithoma un Ellenitsa Chatzithoma/Komisija un Eiropas Centrālā banka</i> 2015. gada 4. martā iesniedza <i>Petros Chatzithoma un Ellenitsa Chatzithoma</i>	4

2015/C 178/05	Lieta C-108/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-330/13 <i>Lella Chatziioannou</i> /Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza <i>Lella Chatziioannou</i>	5
2015/C 178/06	Lieta C-109/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-331/13 <i>Marinos Nikolaou</i> /Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza <i>Marinos Nikolaou</i>	6
2015/C 178/07	Lieta C-110/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. martā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Nokia Italia SpA</i> u. c./ <i>Ministero per i beni e le attività culturali</i> (MiBAC) u. c.	7
2015/C 178/08	Lieta C-121/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. decembrī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Francija) – <i>ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie</i> /Premier ministre, <i>Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez</i>	8
2015/C 178/09	Lieta C-124/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. martā iesniedza <i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) – <i>Salutas Pharma GmbH/Hauptzollamt Hannover</i>	9
2015/C 178/10	Lieta C-133/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 18. martā iesniedza <i>Centrale Raad van Beroep</i> (Nīderlande) – <i>H.C. Chavez-Vilchez</i> u.c., pārējās lietas dalībnieces: <i>Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)</i> u.c.	9
2015/C 178/11	Lieta C-137/15: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. martā iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco</i> (Spānija) – <i>María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava</i>	10

Vispārējā tiesa

2015/C 178/12	Lieta T-527/09 RENV: Vispārējās tiesas 2015. gada 14. aprīļa spriedums – <i>Ayadi</i> /Komisija Lietas nodošana atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pamattiesības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Tiesības uz īpašumu	11
2015/C 178/13	Lieta T-121/10: Vispārējās tiesas 2015. gada 26. marta rīkojums – <i>Conte</i> u.c./Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Zivsaimniecība — Zivsaimniecības resursu saglabāšana — Kopienas kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmas izveide — Jēdziens “reglamentējošs akts” — Jēdziens “lēģislatīvs akts” — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība	12
2015/C 178/14	Lieta T-213/13: Vispārējās tiesas 2015. gada 30. marta rīkojums – <i>Square/ITSB – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne</i> (“SQUARE”) Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	12
2015/C 178/15	Lieta T-111/15: Prasība, kas celta 2015. gada 1. martā – <i>Ryanair</i> un <i>Airport Marketing Services</i> /Komisija	13
2015/C 178/16	Lieta T-115/15: Prasība, kas celta 2015. gada 5. martā – <i>DEZA/ECHA</i>	14
2015/C 178/17	Lieta T-121/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – <i>Fortischem</i> /Komisija	15
2015/C 178/18	Lieta T-122/15: Prasība, kas celta 2015. gada 12. martā – <i>Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB</i> . . .	17

2015/C 178/19	Lieta T-143/15: Prasība, kas celta 2015. gada 30. martā – Spānija/Komisija	19
2015/C 178/20	Lieta T-145/15: Prasība, kas celta 2015. gada 29. martā – Rumānija/Komisija.	20
2015/C 178/21	Lieta T-158/15: Prasība, kas celta 2015. gada 1. aprīlī – Abertis Infraestructuras un Abertis Telecom Satélites/ Komisija	21
2015/C 178/22	Lieta T-163/15: Prasība, kas celta 2015. gada 2. aprīlī – Delta Group agroalimentare/Komisija	22
2015/C 178/23	Lieta T-167/15: Prasība, kas celta 2015. gada 2. aprīlī – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/ ITSB – Freistaat Bayern (“NEUSCHWANSTEIN”).	23
2015/C 178/24	Lieta T-256/12: Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta rīkojums – Hautau/Komisija.	24

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2015/C 178/25	Lieta F-33/15: Prasība, kas celta 2015. gada 23. februārī – ZZ/CESE.	25
2015/C 178/26	Lieta F-34/15: Prasība, kas celta 2015. gada 24. februārī – ZZ/SEAE.	25
2015/C 178/27	Lieta F-37/15: Prasība, kas celta 2015. gada 3. martā – ZZ/Komisija.	26
2015/C 178/28	Lieta F-38/15: Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – FJ/Parlaments	26
2015/C 178/29	Lieta F-39/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. martā– ZZ/Komisija	27
2015/C 178/30	Lieta F-40/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. martā – ZZ/Padome	27
2015/C 178/31	Lieta F-41/15: Prasība, kas celta 2015. gada 9. martā – ZZ u.c./CEPOL	28
2015/C 178/32	Lieta F-42/15: Prasība, kas celta 2015. gada 10. martā – ZZ/Komisija.	28
2015/C 178/33	Lieta F-43/15: Prasība, kas celta 2015. gada 13. martā – ZZ/Komisija.	29

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2015/C 178/01)

Jaunākā publikācija

OV C 171, 26.5.2015.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 155, 11.5.2015.

OV C 146, 4.5.2015.

OV C 138, 27.4.2015.

OV C 127, 20.4.2015.

OV C 118, 13.4.2015.

OV C 107, 30.3.2015.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-327/13 Mallis un Malli/Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza Konstantinos Mallis un Elli Konstantinou Malli

(Lieta C-105/15 P)

(2015/C 178/02)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Konstantinos Mallis un Elli Konstantinou Malli (pārstāvji – E. Efsthathiou, K. Efsthathiou un K. Liasidou, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atcelt Vispārējās tiesas secinājumu, ka iebilde par nepieņemamību ir apmierināma, un, it īpaši, secinājumu, ka “Eurogrupas paziņojums [...] nevar tikt uzskatīts par [tiesību] aktu, kas rada tiesiskas sekas trešajām personām” un līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējiem, un ka ar apstrīdēto paziņojumu Eurogrupa “ļoti vispārīgi atsaucās uz pārskatu par atsevišķiem pasākumiem, par kuriem politiski bija panākta vienošanās ar Kipras Republiku”;
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl par vainīgu noguldījumu vērtības samazināšanā ir atzīta Kipras Republika, neinkriminējot nedz Eurogrupai, nedz atbildētājām, ka tās pašas vai ar Eurogrupas starpniecību būtu vainojamas kādā rīcībā, tiesību akta vai lēmuma pieņemšanā;
- atcelt rīkojumu piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus. Proti:

- 1) pārsūdzētajā rīkojumā ir nepietiekami norādīts pamatojums, un tas ir pieņemts, pamatojoties uz kļūdainu faktu un tiesību interpretāciju jautājumā par iestādi, kura patiesībā pieņēmusi lēmumu par “bail in” noguldījumu vērtības samazināšanu;

- 2) pārsūdzētais rīkojums ir pieņemts, pārkāpjot vispārējos tiesību principus, jo Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka apstrīdētais Eurogrupas lēmums neatkarīgi no veida vai formas, kādā tas ir pieņemts, izskatāmajā lietā ir ar prasību atcelt tiesību aktu apstrīdams tiesību akts;
- 3) pārsūdzētais rīkojums ir kļūdainis, jo, rīkojumu pieņemot, Vispārējā tiesa, neesot izvērtējusi juridisko vai faktisko saikni starp Eiropas Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Eurogrupu, nedz arī izvērtējusi to, vai, pamatojoties uz tiesiskās cēloņsakarības [*Legal Causation*] principu un faktiski atbildīgās personas kritēriju, par Eurogrupas tiesību aktu autorēm uzskatāmas Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija, kurām arī būtu bijis jārīkojas atbilstoši Līgumam un Eiropas Savienības protokoliem, kā arī saskaņā ar sekundārajām un atvasinātajām tiesībām.

Līdz ar to Vispārējā tiesa nav izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu un iebildumu būtību un tādējādi prasību atcelt tiesību aktu ir noraidījusi kļūdaini;

- 4) ja šī apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, apelācijas sūdzības iesniedzējiem nav piespriežams atlīdzināt nedz šajā tiesvedībā, nedz tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-328/13 *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou*/Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou*

(Lieta C-106/15 P)

(2015/C 178/03)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Tameio Pronoias Prosopikou Trapezis Kyprou* (pārstāvji – E. Efsthathiou, K. Liasidou un K. Efsthathiou, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atcelt Vispārējās tiesas secinājumu, ka iebilde par nepieņemamību ir apmierināma, un, it īpaši, secinājumu, ka “Eurogrupas paziņojums [...] nevar tikt uzskatīts par [tiesību] aktu, kas rada tiesiskas sekas trešajām personām” un līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējam, un ka ar apstrīdēto paziņojumu Eurogrupa “ļoti vispārīgi atsaucās uz pārskatu par atsevišķiem pasākumiem, par kuriem politiski bija panākta vienošanās ar Kipras Republiku”;
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl par vainīgu noguldījumu vērtības samazināšanā ir atzīta Kipras Republika, neinkriminējot nedz Eurogrupai, nedz atbildētājiem, ka tās pašas vai ar Eurogrupas starpniecību būtu vainojamas kādā rīcībā, tiesību akta vai lēmuma pieņemšanā;
- atcelt rīkojumu piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus. Proti:

- 1) pārsūdzētajā rīkojumā ir nepietiekami norādīts pamatojums, un tas ir pieņemts, pamatojoties uz kļūdainu faktu un tiesību interpretāciju jautājumā par iestādi, kura patiesībā pieņēmusi lēmumu par “bail in” noguldījumu vērtības samazināšanu;
- 2) pārsūdzētais rīkojums ir pieņemts, pārkāpjot vispārējos tiesību principus, jo Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktus, ka apstrīdētais Eurogrupas lēmums neatkarīgi no veida vai formas, kādā tas ir pieņemts, izskatāmajā lietā ir ar prasību atcelt tiesību aktu apstrīdams tiesību akts;
- 3) pārsūdzētais rīkojums ir kļūdainš, jo, rīkojumu pieņemot, Vispārējā tiesa, neesot izvērtējusi juridisko vai faktisko saikni starp Eiropas Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Eurogrupu, nedz arī izvērtējusi to, vai, pamatojoties uz tiesiskās cēloņsakarības [*Legal Causation*] principu un faktiski atbildīgās personas kritēriju, par Eurogrupas tiesību aktu autorēm uzskatāmas Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija, kurām arī būtu bijis jārikojas atbilstoši Līgumam un Eiropas Savienības protokoliem, kā arī saskaņā ar sekundārajām un atvasinātajām tiesībām.

Līdz ar to Vispārējā tiesa nav izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu un iebildumu būtību un tādējādi prasību atcelt tiesību aktu ir noraidījusi kļūdaini;

- 4) ja šī apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, apelācijas sūdzības iesniedzējam nav piespriežams atlīdzināt nedz šajā tiesvedībā, nedz tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-329/13 *Petros Chatzithoma* un *Ellenitsa Chatzithoma*/Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza *Petros Chatzithoma* un *Ellenitsa Chatzithoma*

(Lieta C-107/15 P)

(2015/C 178/04)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Petros Chatzithoma* un *Ellenitsa Chatzithoma* (pārstāvji – E. Efsthathiou, K. Efsthathiou un K. Liasidou, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atcelt Vispārējās tiesas secinājumu, ka iebilde par nepieņemamību ir apmierināma, un, it īpaši, secinājumu, ka “Eurogrupas paziņojums [...] nevar tikt uzskatīts par [tiesību] aktu, kas rada tiesiskas sekas trešajām personām” un līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējiem, un ka ar apstrīdēto paziņojumu Eurogrupa “ļoti vispārīgi atsaucās uz pārskatu par atsevišķiem pasākumiem, par kuriem politiski bija panākta vienošanās ar Kipras Republiku”;
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl par vainīgu noguldījumu vērtības samazināšanā ir atzīta Kipras Republika, neinkriminējot nedz Eurogrupai, nedz atbildētājam, ka tās pašas vai ar Eurogrupas starpniecību būtu vainojamas kādā rīcībā, tiesību akta vai lēmuma pieņemšanā;
- atcelt rīkojumu piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus. Proti:

- 1) pārsūdzētajā rīkojumā ir nepietiekami norādīts pamatojums, un tas ir pieņemts, pamatojoties uz kļūdainu faktu un tiesību interpretāciju jautājumā par iestādi, kura patiesībā pieņēmusi lēmumu par “bail in” noguldījumu vērtības samazināšanu;
- 2) pārsūdzētais rīkojums ir pieņemts, pārkāpjot vispārējos tiesību principus, jo Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktus, ka apstrīdētais Eurogrupas lēmums neatkarīgi no veida vai formas, kādā tas ir pieņemts, izskatāmajā lietā ir ar prasību atcelt tiesību aktu apstrīdams tiesību akts;
- 3) pārsūdzētais rīkojums ir kļūdainš, jo, rīkojumu pieņemot, Vispārējā tiesa, neesot izvērtējusi juridisko vai faktisko saikni starp Eiropas Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Eurogrupu, nedz arī izvērtējusi to, vai, pamatojoties uz tiesiskās cēloņsakarības [Legal Causation] principu un faktiski atbildīgās personas kritēriju, par Eurogrupas tiesību aktu autorēm uzskatāmas Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija, kurām arī būtu bijis jārikojas atbilstoši Līgumam un Eiropas Savienības protokoliem, kā arī saskaņā ar sekundārajām un atvasinātajām tiesībām.

Līdz ar to Vispārējā tiesa nav izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzēju argumentu un iebildumu būtību un tādējādi prasību atcelt tiesību aktu ir noraidījusi kļūdaini;

- 4) ja šī apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, apelācijas sūdzības iesniedzējiem nav piespriežams atlīdzināt nedz šajā tiesvedībā, nedz tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-330/13 *Lella Chatziioannou*/Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza *Lella Chatziioannou*

(Lieta C-108/15 P)

(2015/C 178/05)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lella Chatziioannou* (pārstāvji – E. Efsthathiou, K. Efsthathiou un K. Liasidou, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atcelt Vispārējās tiesas secinājumu, ka iebilde par nepieņemamību ir apmierināma, un, it īpaši, secinājumu, ka “Eurogrupas paziņojums [...] nevar tikt uzskatīts par [tiesību] aktu, kas rada tiesiskas sekas trešajām personām” un līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējai, un ka ar apstrīdēto paziņojumu Eurogrupa “ļoti vispārīgi atsaucās uz pārskatu par atsevišķiem pasākumiem, par kuriem politiski bija panākta vienošanās ar Kipras Republiku”;
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl par vainīgu noguldījumu vērtības samazināšanā ir atzīta Kipras Republika, neinkriminējot nedz Eurogrupai, nedz atbildētājam, ka tās pašas vai ar Eurogrupas starpniecību būtu vainojamas kādā rīcībā, tiesību akta vai lēmuma pieņemšanā;
- atcelt rīkojumu piespriet apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus. Proti:

- 1) pārsūdzētajā rīkojumā ir nepietiekami norādīts pamatojums, un tas ir pieņemts, pamatojoties uz kļūdainu faktu un tiesību interpretāciju jautājumā par iestādi, kura patiesībā pieņēmusi lēmumu par “bail in” noguldījumu vērtības samazināšanu;
- 2) pārsūdzētais rīkojums ir pieņemts, pārkāpjot vispārējos tiesību principus, jo Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktus, ka apstrīdētais Eurogrupas lēmums neatkarīgi no veida vai formas, kādā tas ir pieņemts, izskatāmajā lietā ir ar prasību atcelt tiesību aktu apstrīdams tiesību akts;
- 3) pārsūdzētais rīkojums ir kļūdainš, jo, rīkojumu pieņemot, Vispārējā tiesa, neesot izvērtējusi juridisko vai faktisko saikni starp Eiropas Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Eurogrupu, nedz arī izvērtējusi to, vai, pamatojoties uz tiesiskās cēloņsakarības [Legal Causation] principu un faktiski atbildīgās personas kritēriju, par Eurogrupas tiesību aktu autorēm uzskatāmas Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija, kurām arī būtu bijis jārikojas atbilstoši Līgumam un Eiropas Savienības protokoliem, kā arī saskaņā ar sekundārajām un atvasinātajām tiesībām.

Līdz ar to Vispārējā tiesa nav izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu un iebildumu būtību un tādējādi prasību atcelt tiesību aktu ir noraidījusi kļūdaini;

- 4) ja šī apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, apelācijas sūdzības iesniedzējai nav piespriežams atlīdzināt nedz šajā tiesvedībā, nedz tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 16. oktobra rīkojumu lietā T-331/13 *Marinos Nikolaou*/Komisija un Eiropas Centrālā banka 2015. gada 4. martā iesniedza *Marinos Nikolaou*

(Lieta C-109/15 P)

(2015/C 178/06)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Marinos Nikolaou* (pārstāvji – *E. Efstathiou*, *K. Efstathiou* un *K. Liasidou*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Eiropas Centrālā banka

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- atcelt Vispārējās tiesas secinājumu, ka iebilde par nepieņemamību ir apmierināma, un, it īpaši, secinājumu, ka “Eurogrupas paziņojums [...] nevar tikt uzskatīts par [tiesību] aktu, kas rada tiesiskas sekas trešajām personām” un līdz ar to apelācijas sūdzības iesniedzējam, un ka ar apstrīdēto paziņojumu Eurogrupa “ļoti vispārīgi atsaucās uz pārskatu par atsevišķiem pasākumiem, par kuriem politiski bija panākta vienošanās ar Kipras Republiku”;
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu, ciktāl par vainīgu noguldījumu vērtības samazināšanā ir atzīta Kipras Republika, neinkriminējot nedz Eurogrupai, nedz atbildētājam, ka tās pašas vai ar Eurogrupas starpniecību būtu vainojamas kādā rīcībā, tiesību akta vai lēmuma pieņemšanā;
- atcelt rīkojumu piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus pamatus. Proti:

- 1) pārsūdzētajā rīkojumā ir nepietiekami norādīts pamatojums, un tas ir pieņemts, pamatojoties uz kļūdainu faktu un tiesību interpretāciju jautājumā par iestādi, kura patiesībā pieņēmusi lēmumu par “bail in” noguldījumu vērtības samazināšanu;
- 2) pārsūdzētais rīkojums ir pieņemts, pārkāpjot vispārējos tiesību principus, jo Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā faktu, ka apstrīdētais Eurogrupas lēmums neatkarīgi no veida vai formas, kādā tas ir pieņemts, izskatāmajā lietā ir ar prasību atcelt tiesību aktu apstrīdams tiesību akts;
- 3) pārsūdzētais rīkojums ir kļūdainš, jo, rīkojumu pieņemot, Vispārējā tiesa, neesot izvērtējusi juridisko vai faktisko saikni starp Eiropas Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Eurogrupu, nedz arī izvērtējusi to, vai, pamatojoties uz tiesiskās cēloņsakarības [Legal Causation] principu un faktiski atbildīgās personas kritēriju, par Eurogrupas tiesību aktu autorēm uzskatāmas Eiropas Centrālā banka un Eiropas Komisija, kurām arī būtu bijis jārikojas atbilstoši Līgumam un Eiropas Savienības protokoliem, kā arī saskaņā ar sekundārajām un atvasinātajām tiesībām.

Līdz ar to Vispārējā tiesa nav izvērtējusi apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu un iebildumu būtību un tādējādi prasību atcelt tiesību aktu ir noraidījusi kļūdaini;

- 4) ja šī apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, apelācijas sūdzības iesniedzējam nav piespriežams atlīdzināt nedz šajā tiesvedībā, nedz tiesvedībā pirmajā instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 2. martā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Nokia Italia SpA* u. c./*Ministero per i beni e le attività culturali* (MiBAC) u. c.

(Lieta C-110/15)

(2015/C 178/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Nokia Italia SpA*, *Hewlett-Packard Italiana srl*, *Telecom Italia SpA*, *Samsung Electronics Italia SpA*, *Dell SpA*, *Fastweb SpA*, *Sony Mobile Communications Italy SpA*, *Wind Telecomunicazioni SpA*

Atbildētāji apelācijas instancē: *Ministero per i beni e le attività culturali* (MiBAC), *Società italiana degli autori ed editori* (SIAE), *Istituto per la tutela dei diritti degli artisti interpreti esecutori* (IMAIE), likvidācijas procesā, *Associazione nazionale industrie cinematografiche audiovisive e multimediali* (Anica), *Associazione produttori televisivi* (Apt)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kopienas tiesības – un it īpaši Direktīvas 2001/29/EK⁽¹⁾ preambulas 31. apsvērums un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – nepieļauj tādu Itālijas valsts tiesisko regulējumu (it īpaši Itālijas Likuma par autortiesībām (LDA) 71. e pantu), saistībā ar 2009. gada 30. decembra [dekrēta] 4. pantu), kas paredz, ka tādu datu nesēju un ierīču gadījumā, kas nopirkti lietošanai mērķiem, kas acīmredzami nav kopēšana privātām vajadzībām – proti, tikai lietošanai profesionālām vajadzībām –, noteikt “ex ante” atbrīvošanas no nodevas kritērijus ir uzticēts privātai līgumu noslēgšanai – vai “brīvām pārrunām” –, it īpaši attiecībā uz minētajā 4. pantā minētajiem “piemērošanas protokoliem”, ja nav vispārīgu noteikumu un nekādas garantijas par vienlīdzīgu attieksmi starp SIAE un subjektiem, kuriem ir pienākums iemaksāt atlīdzību, vai to nozares apvienībām?

- 2) Vai Kopienų tiesības – un it īpaši Direktīvas 2001/29/EK preambulas 31. apsvēruma un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu (it īpaši Itālijas LDA 71.e pantu, saistībā ar 2009. gada 30. decembra dekrētu un ar instrukcijām, ko SIAE izdevusi atmaksu jomā), kas paredz, ka tādu datu nesēju un ierīču gadījumā, kas nopirkti lietošanai, kas acīmredzami nav kopēšana privātām vajadzībām – proti, tikai lietošanai profesionālām vajadzībām –, atmaksu var pieprasīt tikai datu nesēju un ierīču galapatērētājs, nevis ražotājs?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. decembrī iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – ANODE – *Association nationale des opérateurs détaillants en énergie*/Premier ministre, *Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez*

(Lieta C-121/15)

(2015/C 178/08)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: ANODE – Association nationale des opérateurs détaillants en énergie

Atbildētāji: Premier ministre, Ministre de l'économie, de l'industrie et du numérique, Commission de régulation de l'énergie, GDF Suez

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ir jāuzskata, ka dalībvalsts ieviešanas, saskaņā ar kuru vēsturiskajam elektroapgādes komersantam tiek noteikts pienākums piedāvāt gala patērētājam dabasgāzes piegādi saskaņā ar regulētajiem tarifiem, bet kura neliedz ne vēsturiskajam piegādātājam, ne alternatīvajiem piegādātājiem izteikt konkurējošus piedāvājumus par zemākām cenām nekā šie tarifi, izraisa cenas par dabasgāzes piegādi gala patērētājam līmeņa noteikšanu, neievērojot brīva tirgus nosacījumus, un vai tā pati pēc savas būtības ir šķērslis Direktīvas 2009/73/EK (¹) 3. panta 1. punktā minētajai konkurentsējīgai dabasgāzes tirgus izveidei?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts apstiprinoši, saskaņā ar kādiem kritērijiem būtu jānovērtē šādas valsts ieviešanas attiecībā uz cenu par dabasgāzes piegādi gala patērētājam saderība ar Direktīvu 2009/73/EK?

Konkrēti:

- a) Ciklāl un ar kādiem nosacījumiem Līguma 106. panta 2. punkts, to lasot kopsakarā ar Direktīvas 2009/73/EK 3. panta 2. punktu, ļauj dalībvalstīm, iejaucoties attiecībā uz cenu par dabasgāzes piegādi gala patērētājam, īstenot tādus no piegādes cenas saglabāšanas pienācīgā līmenī atšķirīgus mērķus kā piegādes drošums un teritoriālā kohēzija?

- b) Vai Direktīvas 2009/73/EK 3. panta 2. punkts, ņemot piegādes drošuma un teritoriālās kohēzijas mērķus, pieļauj dalībvalsts iejaukšanos dabasgāzes piegādes cenas noteikšanā, kam pamatā ir vēsturiskā piegādātāja kopējo izmaksu segšanas princips, un, vai izmaksās, kuras šiem tarifiem ir paredzēts segt, papildus tai daļai, kas atbilst ilgtermiņa sagādei, var būt ietverti arī citi komponenti?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu (OV L 211, 94. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 12. martā iesniedza *Finanzgericht Hamburg* (Vācija) – *Salutas Pharma GmbH/Hauptzollamt Hannover*

(Lieta C-124/15)

(2015/C 178/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Salutas Pharma GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Hannover

Prejudiciālais jautājums

Vai Kombinētā nomenklatūra Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ⁽¹⁾ I pielikumā ar Komisijas 2001. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 1777/2001 ⁽²⁾ grozītajā redakcijā ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas putojošās tabletes ar 500 mg kalcija saturu katrā tabletē, kuras tiek lietotas kalcija trūkuma profilaksei un ārstēšanai, kā arī īpašas terapijas osteoporozes profilaksei un ārstēšanai iedarbības veicināšanai un attiecībā uz kurām uz etiķetes kā maksimālā dienas deva pieaugušajiem ir ieteiktas 3 tabletes (= 1 500 mg), ir jāklasificē apakšpozīcijā 3004 9000?

⁽¹⁾ OV L 256, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 240, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 18. martā iesniedza *Centrale Raad van Beroep* (Nīderlande) – *H.C. Chavez-Vilchez u.c.*, pārējās lietas dalībnieces: *Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb) u.c.*

(Lieta C-133/15)

(2015/C 178/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājas: H.C. Chavez-Vilchez, P. Pinas, U. Nikolic, X.V. Garcia Perez, J. Uwituze, Y.R.L. Wip, I.O. Enowassam, A.E. Guerrero Chavez

Pārējās lietas dalībnieces: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb), College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 20. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas liedz dalībvalstij nepiešķirt šīs dalībvalsts uzturēšanās atļauju trešās valsts valstspiederīgajam, kurš nodrošina ikdienas un faktisko aizgādību pār savu nepilngadīgo bērnu, kurš ir attiecīgās dalībvalsts valstspiederīgais?
- 2) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir svarīgi, ka šis vecāks likumīgo, finansiālo un/vai emocionālo aizgādību neīsteno viens pats, un turklāt otrs vecāks, kurš ir šīs dalībvalsts valstspiederīgais, faktiski varētu nodrošināt aizgādību pār bērnu? Vai trešās valsts valstspiederīgākam šādā gadījumā ir jāpierāda, ka šis otrs vecāks nevar uzņemties aizgādību pār bērnu, tādēļ bērnam būtu jāpamet Savienības teritorija, ja trešās valsts valstspiederīgākam vecākam netiktu piešķirtas uzturēšanās tiesības?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 20. martā iesniedza Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Spānija) – María Pilar Plaza Bravo/Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Lieta C-137/15)

(2015/C 178/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Pamatlietas puses

Prasītāja: María Pilar Plaza Bravo

Atbildētāja: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 1978. gada 19. decembra Direktīvas 79/7/EK⁽¹⁾ par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos 4. panta 1. punkts tādos apstākļos kā šajā lietā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram, lai aprēķinātu bezdarbnieka pabalsta apmēru pilnīga bezdarba gadījumā, zaudējot vienīgo nepilna darba laika darbu, vispārējam maksimālajam apmēram tiek piemērots nepilna darba laika koeficients, kas procentuālā izteiksmē atbilst nepilna darba laika darba attiecībai pret salīdzināma pilna darba laika darba ņēmēja darbu, ņemot vērā, ka šajā dalībvalstī nepilna darba laika darba ņēmēju lielākā daļa ir sievietes?

⁽¹⁾ OV L 6, 24. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2015. gada 14. aprīļa spriedums – *Ayadi/Komisija*

(Lieta T-527/09 RENV) ⁽¹⁾

Lietas nodošana atpakaļ pēc nolēmuma atcelšanas — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi pret konkrētām personām un organizācijām, kas ir saistītas ar Osamu bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban — Regula (EK) Nr. 881/2002 — Personas, kas iekļauta Apvienoto Nāciju Organizācijas iestādes izveidotā sarakstā, līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Šīs personas vārda iekļaušana Regulas (EK) Nr. 881/2002 I pielikumā esošajā sarakstā — Prasība atcelt tiesību aktu — Pamattiesības — Tiesības uz aizstāvību — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Tiesības uz īpašumu

(2015/C 178/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Chafiq Ayadi (Dublina, Īrija) (pārstāvji – H. Miller, solicitor, P. Moser, QC, E. Grieves, barrister, un R. Graham, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Paasivirta, T. Scharf un M. Konstantinidis)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Īrija (pārstāvji – E. Creedon, kam sākotnēji palīdz E. Regan un N. Travers, SC, un vēlāk N. Travers) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – E. Finnegan un G. Étienne)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 954/2009, ar kuru 114. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban (OV L 269, 20. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2009. gada 13. oktobra Regulu (EK) Nr. 954/2009, ar kuru 114. reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, ciktāl tā attiecas uz Chafiq Ayadi;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus un atlīdzina C. Ayadi tiesāšanās izdevumus, kā arī summu, ko Vispārējā tiesa izmaksāja juridiskās palīdzības mērķiem;
- 3) Īrija un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 148, 5.6.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 26. marta rīkojums – Conte u.c./Padome**(Lieta T-121/10) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — Zivsaimniecība — Zivsaimniecības resursu saglabāšana — Kopienas kontroles, inspekcijas un izpildes sistēmas izveide — Jēdziens “reglamentējošs akts” — Jēdziens “lēģislatīvs akts” — Individuālas skaršanas neesamība — Nepieņemamība**

(2015/C 178/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Giovanni Conte (Pomezia, Itālija); Casa del Pescatore Soc. coop. rl, Civitanova Marche (Itālija); Guidotti Giovanni & Figli Snc (Termoli, Itālija); Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl (Civitanova Marche); Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) (Manfredonia, Itālija) (pārstāvji – P. Cavasola, G. Micucci un V. Cannizzaro, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji A. Westerhof Löfflerová un A. Lo Monaco, vēlāk – A. Westerhof Löfflerová un S. Barbagallo)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Banks un D. Bianchi)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2009. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 1. lpp.), it īpaši šīs pašas regulas 9. un 10. pantu, 14. panta 1., 2., 3., 4. un 5. punktu, 15. pantu, 17. panta 1. punktu, 58. panta 1., 2., 3. un 5. punktu, 59. panta 2. un 3. punktu, 60. panta 4. un 5. punktu, 62. panta 1. punktu, 63. panta 1. punktu, 64. un 65. pantu, 66. panta 1. un 3. punktu, 67. panta 1. punktu, 68. pantu, 73. panta 8. punktu, 92. panta 2. punktu un 103. pantu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Giovanni Conte, Casa del Pescatore Soc. coop. rl, Guidotti Giovanni & Figli Snc, Organizzazione di produttori della pesca di Civitanova Marche Soc. coop. rl un Consorzio gestione mercato ittico Manfredonia Soc. coop. rl (Cogemim) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 134, 22.5.2010.

Vispārējās tiesas 2015. gada 30. marta rīkojums – Square/ITSB – Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (“SQUARE”)**(Lieta T-213/13) ⁽¹⁾****Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Reģistrācijas pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas**

(2015/C 178/14)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Square, Inc. (San Francisco, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – M. Graf, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis – V. Melgar)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Tarbes, Francija) (pārstāvji – A. Lecomte un R. Zeineh, advokāti)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 31. janvāra lēmumu lietā R 775/2012-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne un Square, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 207, 20.7.2013.

Prasība, kas celta 2015. gada 1. martā – Ryanair un Airport Marketing Services/Komisija

(Lieta T-111/15)

(2015/C 178/15)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ryanair Ltd (Dublina, Īrija) un Airport Marketing Services Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji – G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, advokāti, un B. Byrne, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 23. jūlija lēmuma par valsts atbalstu SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN), ko Francija īstenojusi par labu Angoulême Tirdzniecības un rūpniecības palātai, SNC-Lavalin, Ryanair un Airport Marketing Services, 1. panta 2. punktu, 2. panta 4. punktu, 3., 4. un 5. pantu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza četrus pamatus.

1. Pirmā pamata ietvaros tiek apgalvots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā ietvertā labas pārvaldības principa un prasītāju tiesību uz aizstāvību pārkāpums, jo Komisija neļāva prasītājiem piekļūt izmeklēšanas dokumentiem un izmantot situāciju, kurā tie efektīvi varētu paust savas nostājas.

2. Otrais pamats ir par LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, jo Komisija ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka *Airport Service Agreement* un *Marketing Services Agreement* noslēgšanu ir vainojama Francijas valsts
3. Trešais pamats ir par LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu, jo Komisija nav pareizi veikusi “tirgus ekonomikas ieguldītāja” pārbaudi.

Prasītāji norāda, ka Komisija ir kļūdaini atteikusies izmantot salīdzinošo analīzi, kuras rezultātā varētu secināt, ka prasītājiem nav sniegts atbalsts. Pakārtoti, Komisija savos lidostas rentabilitātes aprēķinos izmantoja acīmredzami nepietiekamus, nepārbaudītus un neuzticamus datus, piemērojama pārmērīgi īsu laika periodu, neņēma vērā tikla ārējo ietekmi, kādu lidosta varētu iegūt sadarbības ar *Ryanair* rezultātā, nepiešķir atbilstošu nozīmi tirgvedības pakalpojumiem un ignorēja loģiku, kas bija pamatā lidostas lēmumam šādus pakalpojumus iegādāties.

4. Ceturtais pamats, kura ietvaros tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta un 108. panta 2. punkta pārkāpums, jo Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka atbalsts *Ryanair* un *Airport Marketing Services* bija vienāds ar *Angoulême* lidostas kumulētajiem galējiem zaudējumiem, nevis ar *Ryanair* un *Airport Marketing Services* faktiskajām priekšrocībām. Komisijai bija jāpārbauda apmērs, kādā apgalvotās priekšrocības faktiski tika sniegtas *Ryanair* pasažieriem. Komisija turklāt arī neapņēma, kādas konkurences priekšrocības *Ryanair* radās no *Angoulême* lidostas maksājumiem, kuri (apgalvoti) esot bijuši zemāki par pašizmaksu. Visbeidzot Komisija pietiekami nepaskaidroja, kādēļ lēmumā norādītās atbalsta summas atgūšana ir nepieciešama, lai panāktu tādas situācijas atjaunošanu, kāda bija pirms atbalsta izmaksas.

Prasība, kas celta 2015. gada 5. martā – DEZA/ECHA

(Lieta T-115/15)

(2015/C 178/16)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deza a.s. (Valašské Meziříčí, Čehijas Republika) (pārstāvis – P. Dejl, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmikāliju aģentūra

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Ķīmikāliju aģentūras izpilddirektora 2014. gada 12. decembra lēmumu ar atsauci Nr. ED/108/2014, ar ko tiek atjaunināts un papildināts pastāvošais ieraksts attiecībā uz vielu *DEHP* to kandidātvielu sarakstā, kuras eventuāli tiks iekļautas Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ XIV pielikumā;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajam lēmumam esot *ultra vires* raksturs.

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot *ultra vires* šādu iemeslu dēļ: i) ar Regulu Nr. 1907/2006 atbildētājai netiek piešķirtas tiesības atjaunināt sarakstu, lai eventuāli vielas iekļautu šīs regulas XIV pielikumā tās 59. panta 1. punkta izpratnē; ii) pirms apstrīdētā lēmuma esot notikusi procedūra atbildētājā, kas ir pretrunā Regulas Nr. 1907/2006 59. pantam, un iii) ar apstrīdēto lēmumu un procedūru atbildētājā pirms tā pieņemšanas esot apieta tā procedūra, ko šajā nolūkā ir paredzējusi Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts tiesiskās noteiktības princips.

Šajā sakarā prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpta tiesiskā noteiktība, ņemot vērā, ka i) viela bis ftalāts (2- etilheksils) (DEPH) tajā ir norādīta kā endokrīno vidi traucējoša viela, lai gan Savienības tiesībās nedz šī viela, nedz kritēriji tās identificēšanai nav noteikti, un šo definīciju vai šos kritērijus ir izstrādājusi Komisija, pamatojoties uz Padomes un Eiropas Parlamenta regulām un lēmumiem, un ii) ka šis lēmums ir pieņemts procedūrā, kas joprojām nav pabeigta, lai gan tā ir jau ir pavirzījies uz priekšu, saistībā ar atļaujas piešķiršanu vielai DEPH, kas norādīta kā reproducēšanās funkcijai toksiska viela Regulas Nr. 1907/2006 57. panta c) apakšpunkta izpratnē.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums neesot pamatots ar pārliecinošiem un objektīviem zinātniskiem konstatējumiem.

Šajā kontekstā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir kļūdainis, jo tas nebalstās uz pārliecinošiem un objektīviem zinātniskiem konstatējumiem, kas pierādītu, ka viela DEPH atbilst visiem Regulas Nr. 1907/2006 57. panta f) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas prasītājas tiesības un Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteiktie principi un pamatbrīvības, un Eiropas Savienības Pamattiesību harta.

Šajā sakarā prasītāja norāda, ka apstrīdētais lēmums un pirms šī lēmuma pieņemšanas notikusī procedūra atbildētājā pārkāpjot viņas tiesības, kā arī Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā noteiktos principus un pamatbrīvības, un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, it īpaši tiesiskās noteiktības principu, tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesības netraucēti rīkoties ar savu īpašumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – Fortischem/Komisija

(Lieta T-121/15)

(2015/C 178/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fortischem a.s (Nováky, Slovākija) (pārstāvji – C. Arhold, P. Hodál un M. Staroň, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2014. gada 15. oktobra lēmuma par valsts atbalstu SA.33797 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/CP), ko Slovākija īstenojusi attiecībā uz NCHZ, 1., 3., 4. un 5. pantu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasītāja apgalvo, ka ar Komisijas lēmumu, saskaņā ar kuru pasākums, ar ko sabiedrība *Novácke chemické závody, a.s.* (turpmāk tekstā – “NCHZ”) tika atzīta par stratēģiskas nozīmes sabiedrību Slovākijas 2009. gada 5. novembra likuma par noteiktiem pasākumiem attiecībā uz stratēģiskas nozīmes bankrotējošām sabiedrībām un ar ko groza citus likumus (turpmāk tekstā – “Slovākijas likums”) izpratnē, ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, esot pārkāpts šis pants, jo nepastāvot visi šo pantu veidojošie elementi.

Prasītāja norāda, ka šis pasākums neesot bijis saistīts ar valsts līdzekļu nodošanu, jo valstij neesot uzlikts nekāds papildu slogs salīdzinājumā ar situāciju, kas rastos, ja tiktu piemēroti parastie noteikumi maksātspējas jomā. Šis pasākums arī neesot radījis ekonomiskas priekšrocības NCHZ, ņemot vērā to, ka, pirmkārt, kreditori jebkurā gadījumā būtu vēlējušies turpināt saimniecisko darbību un ka no aizlieguma uz laiku veikt darbinieku atlaišanu labumu būtu guvusi tikai valsts un nevis sabiedrība. Otrkārt, Slovākijas likuma piemērošana atbilstot tirgus ekonomikas dalībnieka testam, jo tā esot ekonomiski izdevīga publiskajiem kreditoriem.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka pat, ja Komisijai būtu taisnība un ja Slovākijas likuma piemērošana būtu jāatzīst par valsts atbalstu, kas piešķirts NCHZ, Komisija esot pielāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, aprēķinādama valsts atbalsta apmēru.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pienākuma veikt rūpīgu un objektīvu pārbaudi pārkāpums.

Prasītāja apgalvo, ka Komisijai esot bijis pienākums, pirmkārt, informēt Slovākijas valdību par to, ka pēc Komisijas domām Slovākijas *ex post* veiktā analīze neesot bijusi pietiekami detalizēta un, otrkārt, norādīt, kāda papildinformācija vai precizējumi Slovākijas valdībai vēl bija jāiesniedz. Turklāt prasītāja norāda, ka Komisija neesot pieprasījusi informāciju par konkrētiem skaitļiem pirms lēmuma par atbalsta atgūšanu pieņemšanas.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta otrās daļas un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot sniegusi nekādu pamatojumu tam, kāpēc šajā konkrētajā gadījumā NCHZ nebūtu turpinājusi savu saimniecisko darbību, ja netiktu piemērots Slovākijas likums, kā arī tā neesot atbildējusi uz Slovākijas valdības argumentiem attiecībā uz publisko kreditoru interesi saimnieciskās darbības turpināšanā.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta, 108. panta 2. punkta, kā arī Procedūru regulas 14. panta 1. punkta pārkāpums, jo atbalsta atgūšana attiecas arī uz prasītāju.

Prasītāja apgalvo, ka attiecībā uz to nepastāvot nekāds valsts atbalsts, jo pārdošanas cena esot bijusi tirgus cenas līmenī. Pēc prasītājas domām, Komisijas argumenti un šaubas par to, vai cena, ko *Via Chem* un pēc tam *Fortischem* maksāja kā atlīdzību par NCHZ aktīviem, atbilst tirgus cenai, esot kļūdaini vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā to, ka Komisijai esot pierādīšanas pienākums, nepietiek ar to vien, ka tā izsaka šaubas. Otrkārt, tā kā pārdošana esot notikusi maksātspējas procedūras ietvaros maksātspējas lietu tiesneša uzraudzībā, kuram ir pienākums rīkoties maksātspējīgās sabiedrības kreditoru interesēs, pastāv pieņēmums, ka aktīvi tika pārdoti par pēc iespējas augstāko cenu. Treškārt, uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra esot bijusi atvērta, pārskatāma un beznosacījuma un līdz ar to tā esot nodrošinājusi pēc iespējas augstāko cenu, kāda pastāv tirgū, un izvēle uzņemties saistības, nekādi neesot ietekmējusi pārdošanas cenu. Ceturtkārt, neraugoties uz to, ka tirdzniecības nosacījumiem starp *Via Chem* un *Fortischem* neesot nekādas nozīmes, tā kā pirmā pārdošana esot notikusi par tirgus cenu, pārdošanas cena, par ko vienojās tirgus ekonomikas privātie uzņēmēji, esot jāuzskata par tirgus cenu, pat ja netika rīkota uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra.

Prasītāja arī apgalvo, ka ir skaidrs, ka NCHZ aktīvu nodošanu *Via Chem* un pēc tam prasītājai nevarot uzskatīt par mēģinājumu apiet Komisijas lēmumu par atbalsta atgūšanu divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, šī lieta tik ļoti atšķirīgas no klasiska apiešanas gadījuma, ka pat Komisija atzīst, ka tai nav pietiekamu pierādījumu, kas liecinātu par nodomu izvairīties no atbalsta atgūšanas. Otrkārt, Komisija tomēr secina, ka pastāv ekonomiskā pēctecība, kas tai ļaujot atbalsta atgūšanu attiecināt arī uz prasītāju. Tomēr Komisijas secinājums izrietot no kļūdaina vērtējuma, kas balstīts uz katra kritērija nepareizu interpretāciju, un tajā neesot ņemts vērā pierādīšanas pienākums, kā arī tas esot balstīts uz ekonomiskās pēctecības jēdziena, kāds pastāv valsts atbalsta lietās, kļūdainu izpratni.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisijas pieeja esot ekonomiski destruktīva un nevajadzīga, raugoties no konkurences tiesību viedokļa. Pēc prasītājas domām, Komisija vēloties radīt jaunu, daudz stingrāku judikatūru, saskaņā ar kuru darījuma apmērs esot jāuzskata par visnoteicošāko kritēriju un pārdošanas cena tikai par papildkritēriju, ja tā vispār ir uzskatāma par kritēriju.

5. Ar piekto pamatu pakārtoti tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta, 108. panta 2. punkta un Procedūru regulas 14. panta 1. punkta pārkāpums, jo lēmuma par apgalvotā valsts atbalsta atgūšanu paplašināšana neesot ierobežota līdz 60 %.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta pārkāpums, jo neesot norādīts pietiekams pamatojums attiecībā uz ekonomisko pēctecību.

Prasītāja apgalvo, ka no pirmā pamata ietvaros izteiktajiem apsvērumiem izriet, ka Komisijas pamatojums neesot pietiekams, lai ļautu Vispārējai tiesai veikt apstrīdētā lēmuma pārbaudi tiesā, un ka prasītāja nevarot saprast iemeslus, kādēļ Komisija secināja, ka pastāv ekonomiskā pēctecība.

Prasība, kas celta 2015. gada 12. martā – *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB

(Lietā T-122/15)

(2015/C 178/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank (Karlsruhe, Vācija) (pārstāvji – A. Glos, K. Lackhoff un M. Benzing, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ECB 2015. gada 5. janvāra lēmumu (Lietas Nr. ECB/SSM/15/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3), izdodot rīkojumu, ka paliek spēkā sekas, kas saistītas ar ECB 2014. gada 1. septembra lēmuma (Lietas Nr. ECB/SSM/14/1 – OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1) aizstāšanu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats – vērtējot īpašus apstākļus, ECB esot piemērojusi nepareizu pārbaudes kritēriju.

- Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka ECB vērtējumu par to, vai prasītāja, kaut arī tā atbilst lieluma kritērijam, pamatojoties uz īpašiem apstākļiem atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1024/2013 ⁽¹⁾ 6. panta 4. punkta otrajai daļai, skatītai kopā ar Regulas (ES) Nr. 468/2014 ⁽²⁾ 70. panta 1. punktu, esot jāuzskata par mazāk nozīmīgu [kredit]iestādi, ir balstījusi uz četriem atšķirīgiem un nesaskanīgiem pārbaudes kritērijiem. Katrs no šiem pārbaudes kritērijiem pats par sevi esot kļūdainš.
- Turpinājumā prasītāja paskaidro, ka atbilstoši Regulas Nr. 468/2014 70. panta 1. punktam īpaši apstākļi ir tad, ja ir “konkrēti un faktiski pastāvoši apstākļi”, pamatojoties uz kuriem klasificēšana par nozīmīgu [kredit]iestādi un ar to saistītā ECB centrālā uzraudzība būtu “nepiemērota”. Prasītāja uzskata, ka [kredit]iestādes klasificēšana par nozīmīgu, pamatojoties tikai uz lieluma kritēriju, esot “neatbilstoša” Regulas Nr. 468/2014 70. panta 1. punkta izpratnē, ja tas nav vajadzīgs Regulas Nr. 1024/2013 mērķu sasniegšanai, bet mērķa sasniegšanai pietiek ar valsts kompetentās iestādes uzraudzību ECB veiktā sistēmas darbības pārraudzībā.

2. Otrais pamats – acīmredzama kļūda vērtējumā, vērtējot faktiskos apstākļus.

- Saistībā ar šo prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka ECB nav pareizi novērtējusi to, ka prasītājas klasificēšana par nozīmīgu [kredit]iestādi nekādā ziņā nav vajadzīga, ievērojot prasītājas apgalvojumus sēdē un Administratīvās pārskatīšanas padomes procesā, Regulas Nr. 1024/2013 mērķu sasniegšanai, un ka prasītājas klasificēšana par mazāk nozīmīgu [kredit]iestādi atbilst arī Regulas Nr. 1024/2013 principiem. ECB vērtējums par to, ka īpašu apstākļu nav, esot acīmredzami kļūdainš.

3. Trešais pamats – pienākuma norādīt pamatojumu neievērošana.

- Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums neesot loģisks un esot iekšēji pretrunīgs. ECB min kopā četrus pārbaudes kritērijus, kas nav savstarpēji saistīti un kas nav savstarpēji jāsaskaņo.
- No apstrīdētā lēmuma galvenais pamatojums neesot izsecināms. Drīzāk ECB paskaidrojumi esot tikai apgalvojumi un noliegumi.
- Turklāt lēmumā kļūdas pēc neesot analizēti prasītājas apgalvojumi administratīvajā procesā. It īpaši ECB neesot pierādījusi, kādēļ prasītājas apgalvotie faktiskie un tiesiskie apstākļi neesot bijuši pietiekami, lai atspēkotu Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punkta otrajā daļā izdarīto pieņemumu.

4. Ceturtais pamats – rīcības brīvības ļaunprātīga izmantošana, prettiesiski to neizmantojot.

- Ar šo prasības pamatu prasītāja apgalvo, ka ECB nav ievērojusi pienākumu konkrētā gadījumā izmantot savu rīcības brīvību, kas tai piešķirta Regulas Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktā un Regulas Nr. 468/2014 70. punktā. Līdz ar to ECB esot rīkojusies, ļaunprātīgi izmantojot rīcības brīvību.

5. Piektais pamats – Pienākuma izmeklēt un ņemt vērā visus konkrētā gadījuma atbilstošos apstākļus neievērošana

- Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka ECB tai piešķirtās rīcības brīvības īstenošanā neesot ievērojusi savu pienākumu rūpīgi un objektīvi izmeklēt un ņemt vērā visus atbilstošos faktiskos un tiesiskos aspektus. It īpaši tā neesot pārbaudījusi visus prasītājas izvirzītos faktiskos un tiesiskos aspektus.

- (¹) Padomes 2013. gada 15. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņām, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 63. lpp.).
- (²) Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 468/2014, ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (OV L 141, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 30. martā – Spānija/Komisija

(Lieta T-143/15)

(2015/C 178/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji – M. Sampol Pucurull un M. García-Valdecasas Dorrego, Abogados del Estado)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/103, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl tajā tiek izslēgti:
1. atbalsts EUR 3 586 250,48 apmērā plus EUR 1 866 977,31 apmērā (atsaistītais tiešais atbalsts), ko 2009. un 2010. finanšu gadā Spānija saņēmusi Andalūzijas Kopienai [Comunidad de Andalucía];
 2. Spānijas Karalistes 2010. un 2011. finanšu gadā saistībā ar “Nelabvēlīgajiem dabas apstākļiem” un “Agrovides pasākumiem” Kastīlijas un Leonas Kopienai [Comunidad de Castilla y León] veiktie izdevumi EUR 2 123 619,66 apmērā (EUR 1 479,90 + EUR 978 849,95 + EUR 12 597,37 + EUR 1 720,85 + EUR 1 096 710,18 + EUR 32 261,41), un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Spānijas Karalistes ieskatā, apstrīdētais lēmums ir jāatzīst par spēkā neesošu šādu iemeslu dēļ:

1. Noteiktā vienotas likmes korekcija neto EUR 5 453 227,79 apmērā (atsaistītais tiešais atbalsts) ir pretrunā Komisijas Regulas (EK) Nr. 796/2004 27. panta 1. punktam, Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantam un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 3. un 52. pantam šādu divējādu iemeslu dēļ:

— Komisija nepareizi interpretē Regulas (EK) Nr. 796/2004 27. pantu, jo ar to, ka 2008. un 2009. gadā pēc nejaušības principa veiktās izlases rezultāti bija sliktāki nekā riska izlases rezultāti, nav pārkāpts šis pants un tāpēc nav izdarīts tāds Savienības tiesību pārkāpums, kura dēļ būtu izslēdzama lauksaimniecības izdevumu finansēšana saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

- Komisijai nebija pamata secināt, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 796/2004 27. pants, jo pārbaudes procedūrā Spānijas Karalistes sniegtie pierādījumi apliecināja, ka ir veikts pienācīgs izvērtējums un ka ir veikti lietderīgi pasākumi, lai uzlabotu uz risku balstīto izlasi, un tāpēc nav izdarīts tāds Savienības tiesību pārkāpums, kura dēļ būtu izslēdzama lauksaimniecības izdevumu finansēšana saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.
2. Noteiktā korekcija EUR 2 123 619,66 apmērā ("Nelabvēlīgie dabas apstākļi" un "Agrovides pasākumi") ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:
- ar to ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punkts un 14. panta 2. punkts, jo Komisija uzskata, ka Spānijas Karaliste neesot izpildījusi savus kontroles pienākumus tāpēc, ka "Nelabvēlīgo dabas apstākļu" un "Agrovides pasākumu" gadījumā saistībā ar šo atbalstu uz vietas veikto kontroļu gaitā tā neveica dzīvnieku uzskaiti. Šis prasības pamats iedalās divās daļās, jo Spānijas Karaliste uzskata, ka:
- a) pienākums uzskaitīt dzīvniekus saistībā ar atbalstu Kastīlijas un Leonas Lauku atbalsta plānam 2007.–2013. gadā uz vietas veikto kontroļu gaitā ir pretrunā ganāmpulka blīvuma koeficienta kritērija kontinuitātei un vienlīdzīgas attieksmes principam un
- b) Komisija ir kļūdaini interpretējusi Regulas (EK) Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punktu saistībā ar tās 14. panta 2. punktu, uzskatīdama, ka Spānijas kontroles sistēma neesot piemērota, lai pārliecinātos par ganāmpulka blīvuma kritērija ievērošanu;
- ar to ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1082/2003 2. panta 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 796/2004 26. panta 2. punkta b) apakšpunkts, jo Spānijas Karalistei ir ticamas liellopu, aitu un kazu datu bāzes, kuras tā turklāt nepārtraukti un paredzētajā veidā atjaunina;
- ar to ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 2. punkts, jo ir acīmredzami nesamērīgi noteikt finanšu korekciju 5 % apmērā attiecībā uz izmeklēšanas aptvertajiem pasākumiem. Finanšu korekcija ir nesamērīga, jo, pat ja arī Spānijas iestādēm inkriminētais pārkāpums apstiprinātos, pieņemtais lēmums pārsniedz to, kas ir pienācīgs un vajadzīgs, lai aizsargātu Savienības finansiālās intereses.

Prasība, kas celta 2015. gada 29. martā – Rumānija/Komisija

(Lieta T-145/15)

(2015/C 178/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji – R. Radu, V. Angelescu, R. Mangu, D. Bulancea)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- daļēji atcelt Komisijas 2015. gada 16. janvāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/103, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot nepareizi izmantotas Eiropas Komisijas pilnvaras izslēgt summas no Eiropas Savienības finansējuma:

- piemērodama Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/103 noteiktās vienotas likmes korekcijas, Komisija esot nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, tādējādi pārkāpjot Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu 52. pantu, kā arī Komisijas pamatnostādnes finanšu korekciju piemērošanai, kas izklāstītas Komisijas 1997. gada 23. decembra dokumentā Nr. VI/5330/97 ar nosaukumu "Pamatnostādnes attiecībā uz finansiālo seku aprēķinu ELVGF Garantiju nodaļas grāmatojumu noskaidrošanas lēmuma sagatavošanas ietvaros";
- Komisijai esot bijis pienākums noteikt korekcijas, pamatojoties uz summām, ko tā identificējusi kā Rumānijas nepienācīgi iztērētas, nevis jāpiemēro vienotas likmes, jo, pirmkārt, lietas apstākļos tas nebija jādara un, otrkārt, Rumānijas valsts bija sniegusi Komisijai informāciju, kas vajadzīga, lai noteiktu aprēķinātās korekcijas. Šīs lietas apstākļos neesot uzskatāms, ka Komisijai būtu bijis jāvelta pārmērīgi pūliņi, lai noteiktu korekcijas, kas aprēķinātas, balstoties uz līdzekļu faktisko zaudējumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums esot izklāstīts nepietiekami un nepienācīgi:

- Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/103 pamatojums neesot pietiekami un pienācīgi izklāstīts, jo laikā, kad Komisija šo lēmumu pieņēma, tā neesot pietiekami izklāstījusi iemeslus, kādēļ tā izvēlējusies piemērot vienotu likmi attiecībā uz revīzijas pasākumos konstatētajiem pārkāpumiem, un neesot pienācīgi pamatojusi, kāpēc Rumānijas argumenti par iespēju piemērot aprēķinātu korekciju nav nedz pieņemami, nedz ņemami vērā, nosakot galīgo korekciju.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips:

- pārsūdzētajā lēmumā neesot ievērots samērīguma princips, jo vienotas likmes korekcijas piemērojot attiecīgi 10 % apmērā 2009. gadā pieteiktajiem izdevumiem un 5 % apmērā 2010. gadā pieteiktajiem izdevumiem, revīzijas pasākumos konstatēto pārkāpumu rezultātā radītā ES līdzekļu zaudējuma apmērs esot novērtēts pārāk augstu, jo minētajās likmēs netiekot ņemtas vērā nedz pārkāpuma iedaba un nopietnība, nedz tā finansiālā ietekme uz Savienības budžetu.

Prasība, kas celta 2015. gada 1. aprīlī – Abertis Infraestructuras un Abertis Telecom Satélites/Komisija

(Lieta T-158/15)

(2015/C 178/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Abertis Infraestructuras, SA (Barselona, Spānija), Abertis Telecom Satélites, SA (Madrīde, Spānija) (pārstāvji – J. Buendía Sierra, M. Maragall de Gispert, M. Santa María Fernández, J. Panero Rivas, abogados, un A. Balcells Cartagena, abogada)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pieņemt un atzīt šajā prasībā izklāstītos atcelšanas pamatus;
- atcelt lēmuma 1. pantu, ciktāl tajā ir noteikts, ka jaunais veids, kā *TRLIS* [*texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli pārstrādātā redakcija)] 12. pantu interpretē Spānijas administrācija, ir uzskatāms par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu;
- atcelt lēmuma 4. panta 1. punktu, ciktāl tajā Spānijas Karalistei ir prasīts izbeigt [Komisijas] par atbalsta shēmu uzskatīto un 1. pantā aprakstīto kārtību;
- atcelt lēmuma 4. panta 2., 3., 4. un 5. punktu, ciktāl tajos Spānijas Karalistei ir noteikts pienākums atgūt summas, kuras Komisija uzskata par valsts atbalstu;
- pakārtoti, ierobežot lēmuma 4. panta 2. punktā Spānijas Karalistei uzliktā atgūšanas pienākuma apjomu tāpat, kā tas darīts pirmajā un otrajā lēmumā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietās T-826/14 Spānija/Komisija un T-12/15 *Banco de Santander* un *Santusa*/Komisija izklāstītajiem.

Proti, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, attiecīgo pasākumu juridiski kvalificējot kā valsts atbalstu, identificējot pasākuma labuma guvēju un administratīvo interpretāciju raksturojot kā atbalstu, kas ir atšķirīgs no Komisijas lēmumos vērtētā, kā arī neesot ievēroti tiesiskās palāvības, *estoppel* un tiesiskās noteiktības principi.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. aprīlī – *Delta Group agroalimentare*/Komisija

(Lieta T-163/15)

(2015/C 178/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Delta Group agroalimentare Srl* (Porto Viro, Itālija) (pārstāvis – V. Migliorini, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu un katrā ziņā atcelt Eiropas Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektora Jerzy Plewa 2015. gada 9. februāra vēstuli ar atsauces Nr. Ares (2015) 528512, kas ir adresēta *Scabin* k-gam, prasītājas likumiskajam pārstāvim, un kas saņemta tajā pašā dienā, un ar kuru tiek noraidīts prasītājas 2015. gada 13. janvāra pieteikums par pasākumu atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1308/2013 219. panta 1. punktam vai 221. pantam un it īpaši par eksporta kompensāciju noteikšanu atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1308/2013 196. pantam mājputnu gaļas nozarē;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 671. lpp.), 219. panta 1. punkts un 221. pants.
 - Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisijas apgalvojumu, ka tirdzniecības statistika par 2014. gada pirmajiem 11 mēnešiem liecina par eksporta palielināšanos par 5 % salīdzinājumā ar šo pašu posmu 2013. gadā, atspēko Komisijas minētā Lauksaimniecības produktu tirgu kopīgas organizācijas komitejas 2015. gada 22. janvāra ziņojuma par māļputnu gaļas tirgus situāciju 19. lappuses labajā pusē ietvertā tabula, no kuras izriet, ka 2013. gada pirmajos 11 mēnešos māļputnu gaļas eksporta no Savienības summa bija EUR 1 936 000 000, savukārt 2014. gada pirmajos 11 mēnešos tā bija tikai EUR 1 886 838 000, tādējādi radot eksporta samazināšanos par 2,5 %, nevis palielināšanos par 5 %, un ka Komisija arī esot kļūdaini novērtējusi cenas, kuras tika definētas kā “stabilas”, kaut gan tās atainoja būtiskas izmaiņas, samazinoties par 8 %, kā tas ir redzams ziņojuma 9. lappusē; līdz ar to esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pārkāpts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 219. panta 1. punkts un 221. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot izdarīts būtisku procedūras noteikumu pārkāpums un it īpaši Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta pārkāpums.
 - Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisijas lēmums noraidīt pieteikumu par pasākumiem atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1308/2013 221. pantam tika pieņemts bez iepriekšēja Lauksaimniecības produktu tirgu kopīgas organizācijas komitejas atzinuma un līdz ar to – pārkāpjot būtiskus procedūras noteikumus, kas ir paredzēti Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā, kuru piemēro atbilstoši atsaucei, kas ir ietverta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. pantā, kurš savukārt ir minēts šīs pašas regulas 221. pantā.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. aprīlī – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/ITSB – Freistaat Bayern (“NEUSCHWANSTEIN”)

(Lieta T-167/15)

(2015/C 178/23)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (Veitsbronn, Vācija) (pārstāvis – B. Bittner, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: Freistaat Bayern (Mīnhene, Vācija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme “NEUSCHWANSTEIN”

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju piektās padomes 2015. gada 22. janvāra lēmums lietā R 28/2014–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt apzīmējumu “NEUSCHWANSTEIN” – Kopienas preču zīme Nr. 10 144 392 – par spēkā neesošu;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2015. gada 19. marta rīkojums – *Hautau*/Komisija**(Lieta T-256/12) ⁽¹⁾**

(2015/C 178/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 227, 28.7.2012.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2015. gada 23. februārī – ZZ/CESE

(Lieta F-33/15)

(2015/C 178/25)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis, N. de Montigny un D. Verbeke, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (EESK)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt netiešo iecelēj institūcijas lēmumu neveikt Civildienesta tiesas 2013. gada 26. februāra sprieduma lietā F-124/10 *Labiri*/EESK izpildes pasākumus, un prasība atlīdzināt zaudējumus par apgalvoto ciesto morālo kaitējumu.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2015. gada 20. februāra netiešo lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītāja sūdzība par iecelēj institūcijas kļūdaino atturēšanos veikt 2013. gada 26. februāra sprieduma lietā F-124/10 izpildes pasākumus;
- piespriest Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai (EESK) samaksāt prasītājam kā morālā kaitējuma atlīdzību summu EUR 50,00 apmērā par katru dienu no 2007. gada 14. decembra līdz dienai, kad Reģionu komitejas ģenerālsekretāra 2010. gada 27. maija vēstulē aprakstītie atbalsta pasākumi tiek īstenoti, un EU 100,00 dienā no 2013. gada 26. februāra līdz Civildienesta tiesas sprieduma izpildes pasākumu pieņemšanai;
- piespriest EESK samaksāt prasītājam nokavējuma procentus par šīm summām no 2014. gada 20. oktobra līdz to faktiskās samaksas dienai pēc Eiropas centrālās bankas noteiktās likmes galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot 2. punktus;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 24. februārī – ZZ/SEAE

(Lieta F-34/15)

(2015/C 178/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu noraidīt prasītāja pret Eiropas Ārējā darbības dienesta galveno izpilddarbinieku iesniegto sūdzību par psiholoģisko vardarbību

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Augstās pārstāves, Eiropas Komisijas vice-prezidentes, 2014. gada 14. aprīļa lēmumu noraidīt prasītāja pret Eiropas Ārējā darbības dienesta (EĀDD) galveno izpilddarbinieku iesniegto sūdzību par psiholoģisko vardarbību;
- piespriest EĀDD atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 3. martā – ZZ/Komisija**(Lieta F-37/15)**

(2015/C 178/27)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: ZZ (pārstāvis) – C. Mourato, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja pieteikums viņam izmaksāt pārcelšanās pabalstu divkārtā apmērā pēc viņa pārcelšanās uz Šveici

Prasītāja prasījumi:

- atcelt iecelēj institūcijas 2014. gada 19. maija lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja pieteikums par pārcelšanās pabalsta izmaksāšanu, kas atbilst viņa pamatalgas otrajam mēnesim;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Prasība, kas celta 2015. gada 6. martā – FJ/Parlaments**(Lieta F-38/15)**

(2015/C 178/28)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: FJ (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, *avocats*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru noraidīts prasītāja pieteikums segt noteiktus izdevumus, kas nav medicīniskie izdevumi un kas radušies saistībā ar viņa dēlu

Prasītāja prasījumi:

- primāri, atzīt, ka iecelēj institūcijas 2014. gada 18. jūnija lēmums atteikties segt noteiktus, ar prasītāja dēla invaliditāti saistītus izdevumus, kas nav medicīniskie izdevumi un kas nav tikuši segti atbilstoši kopīgajai veselības apdrošināšanas shēmai (RCAM), ir prettiesisks;
- pakārtoti, izdot rīkojumu par eksperta norīkošanu saskaņā ar Reglamenta 75. pantu, lai noteiktu no invaliditātes izrietošo nespējas pakāpi;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. martā– ZZ/Komisija**(Lieta F-39/15)**

(2015/C 178/29)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītājs:* ZZ (pārstāvji – J.-N. Louis un N. de Montigny, advokāti)*Atbildētāja:* Eiropas Komisija**Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt priekšlikumu prasītāja pensijas tiesības pārskaitīt uz Savienības pensiju shēmu, piemērojot jaunus 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta Vispārējos īstenošanas noteikumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 15. oktobra lēmumu, ar ko nosaka prasītāja pensijas tiesību, kas iegūtas pirms stāšanās dienestā Komisijā, aprēķinu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. martā – ZZ/Padome**(Lieta F-40/15)**

(2015/C 178/30)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* ZZ (pārstāvji – T. Bontinck un A. Guillerme, avocats)*Atbildētāja:* Eiropas Savienības Padome**Strīda priekšmets un apraksts**

Prasība atcelt prasītājas novērtējuma ziņojumu par 2013. gadu

Prasītājas prasījumi:

- atcelt novērtējuma ziņojumu, kas attiecībā uz prasītāju sagatavots par 2013. gadu;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 9. martā – ZZ u.c./CEPOL**(Lieta F-41/15)**

(2015/C 178/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c.

Atbildētāja: Eiropas Policijas koledža (CEPOL)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Eiropas Policijas koledžas (CEPOL) lēmumus, ar kuriem noteikts, ka prasītājiem ir vai nu jāatkāpjas no amata CEPOL vai arī jāpārceļas no Londonas uz Budapeštu, ciešot ar šo pārcelšanos saistītos finansiālos zaudējumus, kā arī prasība atlīdzināt zaudējumus, kas prasītājiem, iespējams, ir nodarīti

Prasītāju prasījumi:

- atcelt CEPOL 2014. gada 23. maija Lēmumu Nr. 17/2014/DIR, kurā paredzēts CEPOL pārcelt uz Budapeštu (Ungārija) sākot no 2014. gada 1. oktobra un prasītāji informēti par to, ka “šo norāžu neievērošanas gadījumā tiks uzskatīts, ka ir notikusi atkāpšanās no amata, kas būs spēkā sākot no 2014. gada 30. septembra”;
- ciktāl nepieciešams, atcelt CEPOL 2014. gada 28. novembra lēmumus, ar kuriem noraidītas no 2014. gada 8. augusta līdz 21. augustam iesniegtās prasītāju sūdzības par iepriekš minēto lēmumu;
- ciktāl nepieciešams, atcelt CEPOL 2014. gada 22. decembra lēmumus, kuros CEPOL ir “piekritusi” divu prasītāju demisijai;
- atlīdzināt prasītājiem radītos materiālos zaudējumus;
- atlīdzināt prasītājiem nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest CEPOL atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 10. martā – ZZ/Komisija**(Lieta F-42/15)**

(2015/C 178/32)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – A. Salerno, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja algas aprēķinu par 2014. gada maiju, ciktāl tam ir piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Regula Nr. 423/2014, ar ko no 2012. gada 1. jūlija koriģē Eiropas Savienības ierēdņu un pārējo darbinieku atalgojumu un pensijas, jo šī regula ir prettiesiska tādēļ, ka tajā nav paredzēts korekcijas koeficients, kas noteikts atalgojumam Luksemburgā strādājošajiem, kur dzīves dārdzība ir ievērojami augstāka nekā Briselē.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu, ar kuru nosaka prasītāja atalgojumu 2014. gada maijam, ciktāl prasītājam ar to nav piemērots nekāda veida korekcijas koeficients;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2015. gada 13. martā – ZZ/Komisija

(Lieta F-43/15)

(2015/C 178/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis – S. A. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu atzīt tikai daļēju pastāvīgās invaliditātes pakāpi 2 % apmērā sakarā ar nelaimes gadījumu darbā, kurā prasītājs cieta

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV